

Tại sao Hoa Kỳ bênh Việt Nam trong vụ Trường Sa - Hoàng Sa?

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

Trong vụ tranh chấp chủ quyền trên hai quần đảo Trường Sa và Hoàng Sa trên biển Nam Hải, trước giờ Hoa Kỳ giữ thế trung dung, không dính líu, để mặc cho Trung Hoa ngang nhiên xâm chiếm và độc đoán sáp nhập hai quần đảo này vào lãnh thổ Trung Hoa. Tuy Việt Nam và các xứ khác như Mã Lai, Phi Luật Tân, Brunei, Đài Loan đều đòi chủ quyền trên các đảo này và muốn đưa vụ tranh chấp ra quốc tế để phân xử, Hoa Kỳ không ủng hộ và để mặc cho Trung Hoa làm mưa làm gió, gạt bỏ những đòi hỏi này.

Tuy nhiên trong tuần lễ vừa qua vào ngày thứ sáu 23 tháng 7, 2010, trong buổi họp tại Hà Nội của tổ chức các quốc gia Đông Nam Á ASEAN, ngoại trưởng Hillary Clinton đã lên tiếng về vụ tranh chấp Trường Sa - Hoàng Sa và đây là lần đầu tiên, Hoa Kỳ đã ra mặt để bênh vực lập trường của Việt Nam. Bà Hillary Clinton tuyên bố Hoa Kỳ muốn bảo vệ quyền lợi của quốc gia Hoa Kỳ trong việc tử do giao thương hàng hải trong vùng và đòi hỏi sự tôn trọng luật lệ quốc tế trên vùng biển Nam Hải.

Đây là một cái tát vào mặt Trung Hoa mặc dù bà Hillary đưa ra đề nghị là Hoa Kỳ sẽ đứng ra để phối hợp và làm thuận lợi các cuộc đàm phán thương thảo giữa các phe đòi chủ quyền trên vùng quần đảo. Lý do là Trung Hoa trước giờ vẫn hống hách khẳng định hai quần đảo này thuộc Trung Hoa, không có gì để bàn cãi và mọi tranh chấp chỉ do một mình Trung Hoa phân xử!

Gần đây hơn vào tháng 3 năm 2010, có lẽ là đã đánh hơi Hoa Kỳ muốn nhảy vào vụ tranh chấp Trường Sa - Hoàng Sa, một số viên chức cao cấp của bộ Ngoại Giao Trung Hoa đã dẫn mặt hai chức sắc ngoại giao Hoa Kỳ trong cuộc thăm viếng Bắc Kinh của hai người này là vùng biển Nam Hải nằm trong vùng ảnh hưởng của Trung Hoa, thuộc quyền lợi tối

thượng của Trung Hoa, Hoa Kỳ không nên có dụng ý!

Không hiểu thái độ trịch thượng và hung hăng này của Trung Hoa đã làm Hoa Kỳ phải xác định lại lập trường hay không nhưng bà Hillary Clinton trong buổi họp của tổ chức ASEAN rõ ràng đã làm cho ngoại trưởng Yang Jiechi của Trung Hoa có mặt lúc đó giận dữ và lên tiếng là Hoa Kỳ cố tình dàn dựng ra vụ này để chơi Trung Hoa. Lý do là 12 đại diện trong số 27 quốc gia tham dự cuộc họp an ninh này tại Hà Nội đã lên tiếng ủng hộ đề nghị của Hoa Kỳ và muốn có một giải pháp mới trong cuộc tranh chấp hai quần đảo này trên vùng biển Nam Hải. Yang Jiechi cho là Hoa Kỳ đã xếp đặt để các quốc gia này đứng ra ủng hộ Hoa Kỳ ngay sau khi bà Hillary lên tiếng về vụ tranh chấp.

Nhưng lý do nào đã làm Hoa Kỳ thay đổi thái độ và cố tình khiêu khích Trung Hoa khi biết rõ Trung Hoa sẽ bị chạm nọc một khi Hoa Kỳ nhảy vào vòng?

Trước hết, chúng ta hãy xem lại vài nét đại cương về lịch sử và diễn tiến của cuộc tranh chấp chủ quyền trên hai quần đảo Trường Sa - Hoàng Sa. Vùng quần đảo rõ ràng thuộc đất của Việt Nam như đã được ghi lại trong sách sử của Việt Nam từ thời vua Lê Thánh Tông (1460-1497) danh hiệu Hồng Đức. Nhà vua đã cho làm bản đồ nước Việt gọi là Hồng Đức Bản Đồ, trong đó đã nhắc đến vùng đảo này. Thời chúa Trịnh Căn (1680-1705), quan Đổ Bá Công Đạo đã soạn Thiên Nam Tử Chỉ Lộ Đồ dựa trên bản đồ thời Hồng Đức, trong đó có bản "Đường tử phủ Phụng Thiên đến Chiêm Thành" mô tả Hoàng Sa là vùng đất trời lên từ giữa biển.

Năm 1776, sách Phủ Biên Tạp Lục của Lê Quý Đôn đã nói đến việc nhà Lê cho khai thác hai vùng đảo Trường Sa và Hoàng Sa bắt đầu từ năm 1702. Thời nhà Nguyễn, năm 1815 vua Gia Long đã phái quan Phạm Quang Anh cho thuyền ra đo đạc và vẽ bản đồ của hai vùng đảo này. Đến thời vua Minh Mạng, hai quần đảo này được phân chia và đặt tên là Vạn Lý Trường Sa và Hoàng Sa. Năm 1821, vua Minh Mạng cho Phan Huy Chú soạn Lịch Triều Hiến

Chương Loại Chí trong đó có Địa Dư Chí đã vẽ bản đồ của Vạn Lý Trường Sa và Hoàng Sa.

Như thế theo lịch sử hai quần đảo này đã thuộc chủ quyền của Việt Nam ít nhất từ thế kỷ 15. Tuy không có dân định cư, những di tích xây cất của thời vua Minh Mạng trên đảo vẫn còn như một ngôi chùa cổ với các bản khắc chữ "Vạn Lý Ba Bình" và bản khắc của hải quan Phạm Hữu Nhật, được vua Minh Mạng phái ra để đo đạc và để lại dấu tích.

Cuộc tranh chấp hiện tại bắt đầu từ năm 1974 khi Trung Hoa xâm chiếm Trường Sa. Cuộc chiến với hải quân Việt Nam Cộng Hòa xảy ra vào ngày 20 tháng giêng năm 1974 và một số quân nhân Việt Nam Cộng Hòa đã vì nước hy sinh trong trận hải chiến này. Từ đó đến nay Trung Hoa xác định chủ quyền trên cả hai quần đảo Trường Sa và Hoàng Sa. Chính quyền cộng sản trước năm 1975 vì cần viện trợ và ủng hộ của cộng sản Tàu trong cuộc chiến đã muối mặt để công nhận chủ quyền của Trung Hoa. Tráng trọng và sỉ nhục nhất là Phạm Văn Đồng năm 1958 sau khi Trung Hoa xác định là lãnh thổ của Trung Hoa gồm cả hai vùng quần đảo Trường Sa và Hoàng Sa, đã gửi thư cho Chu Ân Lai chấp nhận điều này!

Tuy nhiên sau khi chiếm được miền Nam tháng 4 năm 1975, chính quyền cộng sản tái xác nhận chủ quyền của Việt Nam trên hai vùng quần đảo và cuộc tranh chấp tiếp tục kéo dài. Nhảy thêm vào vòng đòi chủ quyền là các quốc gia kề cận như Mã Lai, Phi Luật Tân, Brunei và Đài Loan khi khám phá ra là hai quần đảo này nhiều mỏ khoáng chất và dầu hỏa.

***

Như vậy cuộc tranh chấp chủ quyền trên hai quần đảo Trường Sa và Hoàng Sa căn bản là vì vấn đề quyền lợi khai thác khoáng sản và dầu hỏa. Từ nhiều năm nay, Hoa Kỳ để mặc vì thấy không liên hệ gì đến quyền lợi quốc gia của Hoa Kỳ. Nhưng những diễn tiến trong những năm gần đây đã làm Hoa Kỳ bắt đầu

tình ngộ về những dã tâm và tham vọng của Trung Hoa.

Trước hết trái ngược với luật lệ và qui ước quốc tế, Trung Hoa tuyên bố lãnh thổ quốc gia tiến ra ngoài hải phận là 200 hải dặm thay vì chỉ có 12 hải dặm như tất cả các quốc gia trên toàn cầu đều xác nhận. Sự trắng trợn đòi hỏi chủ quyền của duyên hải gấp hơn 16 lần các quốc gia khác cho thấy tham vọng bành trướng lãnh thổ và dã tâm xâm chiếm của Trung Hoa. Điều này có nghĩa không những Trung Hoa đòi chủ quyền trên tất cả các đảo nằm trong biển Nam Hải, toàn thể con đường hải đạo của vùng Đông Á đều do Trung Hoa kiểm soát vì thuộc lãnh thổ duyên hải của Trung Hoa! Điều nên nhớ là 90% giao thương giữa các quốc gia của toàn cầu đều dùng đường biển, trong đó 45% tổng lượng đều phải dùng các đường hải đạo của Á Châu. Điều đó có nghĩa Trung Hoa muốn kiểm soát phân nửa sự giao thương của toàn cầu!

Điều khác khi đòi chủ quyền ra ngoài 200 hải dặm, Trung Hoa muốn ngăn chặn sự tử do đi lại trên mặt biển của hải quân Hoa Kỳ, không cho hải quân Hoa Kỳ thao diễn hay tiếp cứu các quốc gia đồng minh Á Châu khác trong trường hợp có tranh chấp tương lai giữa Trung Hoa và Hoa Kỳ. Đây là điều Hoa Kỳ không thể chấp nhận được và phải đặt lại dấu hỏi về những tham vọng ngày một lộ liễu và trắng trợn của Trung Hoa, bắt đầu không còn kiêng dè gì Hoa Kỳ nữa và thể hiện những sửa soạn cho một sự thù nghịch không thể tránh khỏi trong tương lai.

Chứng minh rõ ràng nhất là vụ Bắc Hàn đánh đắm tàu Cheonan của Đại Hàn tháng 3 vừa qua. Sau khi đã có đủ chứng cứ và được quốc tế xác nhận đây là hành vi khiêu khích của Bắc Hàn, Trung Hoa đã ra mặt bênh vực Bắc Hàn khi ngăn chặn không cho Liên Hiệp Quốc lên án xử này. Trong tuần lễ này, Hoa Kỳ và Đại Hàn sẽ tập trận trên vùng biển Hoàng Hải Yellow Sea với hàng không mẫu hạm George Washington, trang bị vũ khí nguyên tử và gồm hải đoàn mạnh nhất của hải quân Hoa Kỳ. Trung Hoa phản đối mãnh liệt lấy cố vùng biển này

cũng thuộc hải phận 200 dặm lèo của mình, trong khi Bắc Hàn đe dọa sẽ trả đũa dữ dội nếu tập trận kéo dài!

Hoa Kỳ hiện nay đã thấy rõ ràng Trung Hoa dùng Bắc Hàn để phá quỹ và đe dọa các đồng minh Nhật và Đại Hàn cũng như để kèm chân Hoa Kỳ nên bắt đầu có phản ứng mạnh hơn với Bắc Hàn và chính Trung Hoa, không để cho Trung Hoa tự tung tự tác như trước nữa.

Tình hình căng thẳng giữa hai phe quân sự Trung Hoa và Hoa Kỳ lên đến mức Trung Hoa đã lấy lại lời mời bộ trưởng quốc phòng Robert Gates, đáng nhẽ sẽ sang thăm Trung Hoa tháng tới. Hành vi bất lịch sự và để người này Hoa Kỳ tức giận hơn nữa và tìm cách trả đũa lại.

Như thế việc Hoa Kỳ nhay vào vòng tranh chấp các quần đảo Trường Sa - Hoàng Sa có thể hiểu như một hình thức bắt đầu đánh thức lại chiến lược kiểm tòà Trung Hoa do chính cựu bộ trưởng quốc phòng Donald Rumsfeld đưa ra trước kia nhưng bị bỏ xó vì cuộc chiến Iraq. Sự lo là hiểm họa Trung Hoa vì Hoa Kỳ bị sa lầy tại Iraq và Afghanistan đã đem lại hậu quả tai hại là để cho Trung Hoa lên quá trớn và bắt đầu thực hiện những âm mưu bành trướng lãnh thổ và tham vọng đế quốc của mình.

Sự thức tỉnh của Hoa Kỳ hiện nay có thể đã muộn màng vì đã để cho con quái vật khổng lồ Trung Hoa phát triển quá nhanh và quá mạnh. Một khi để cho tham vọng về quân sự của Trung Hoa thành đạt được, Hoa Kỳ sẽ không ngăn chặn nổi nữa và điều nguy hiểm nhất là sẽ đưa đến cuộc chiến tranh Hoa Kỳ - Trung Hoa trong tương lai khi những tranh chấp xảy ra nhiều và nặng nề hơn.

Hai sai lầm lớn nhất của Hoa Kỳ đối với Trung Hoa trong lịch sử cận đại là việc Tổng Thống Truman đã không nghe lời khuyên của tướng Douglas McArthur giải quyết cuộc chiến Triều Tiên bằng bom nguyên tử khi đạo hồng quân 1 triệu người của Mao Trạch Đông vượt sông Yalu dùng chiến thuật biển người tấn công quân lực Hoa Kỳ. Bị ám ảnh về Hiroshima và Nagasaki khi Hoa Kỳ thả bom nguyên tử trên hai thành

phố này của Nhật chấm dứt Đệ Nhị Thế Chiến, Truman đã chùn tay không dám giải quyết tận gốc Tàu cộng và cho McArthur về vườn. Điều sai lầm thứ hai của Hoa Kỳ xảy ra khi Nixon mở cửa để giao thương với Trung Hoa, tạo cơ hội lịch sử để xứ này phát triển kinh tế và trở thành cường quốc. Trong khi đó Hoa Kỳ bắt đầu lụn bại vì đã để cho Trung Hoa chiếm hết những kỹ nghệ sản xuất của mình! Đây là hình thức tự mình hại mình của Hoa Kỳ, giúp cho kẻ thù trở thành mạnh hơn để diệt chính mình!

Điều gián dị là Trung Hoa luôn luôn coi Hoa Kỳ và Tây Phương là kẻ thù, sẽ tìm cách để trả lại mỗi thù xâm chiếm và cai trị nước Tàu trước kia. Cá tính của dân tộc Trung Hoa, của giòng Hán tộc, là gian manh, thâm hiểm, tàn ác, sẽ không từ bất cứ thủ đoạn nào để thực hiện tham vọng bành trướng lãnh thổ, tạo lập đế quốc và trả mỗi thù xưa với Tây Phương.

Cuộc chiến tranh của Trung Hoa với Hoa Kỳ là điều không thể tránh khỏi trong tương lai. Những căng thẳng gần đây giữa giới quân sự của Hoa Kỳ và Trung Hoa là khởi đầu hay sẽ cần thêm nhiều đụng chạm nữa trước khi nổ bùng, điều đó chỉ thời gian mới có câu trả lời chính xác được.

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

www.nguyendinhphung.com